

Seminologi

2/2018

MAATALOUSTOIMIHENKILÖJÄRJESTÖJEN LIITTO MTJL

MAATALOUSTOIMIHENKILÖJÄRJESTÖJEN LIITTO RY MTJL

SEMINOLOGI-LEHTI

52. Vuosikerta

Julkaisija:

Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liitto
MTJL
Ratamestarinkatu 11
00520 HELSINKI
0400 746391
pentti.ekola@pardia.fi

Toimituskunta:

Ulla Ala-Korpi
Katja Tanski
Minttu Pietikäinen
Katja Tommila
Pentti Ekola, päätoimittaja

Lehden ulkoasu ja taitto:

Minttu Pietikäinen

Ilmestymispäivät 2018:

16.3., 25.5., 21.9. ja 14.12.

Seuraava lehti ilmestyy sähköisenä

25.5. Lehti on luettavissa osoitteessa
mtjl.yhdistysavain.fi
Lehteen tuleva aineisto 4.5. mennessä
osoitteeseen
seminologilehti@gmail.com

Ilmoitushinnat:

- koko sivu 202 €
- ½ sivu 168 €
- ¼ sivu 84 €

Kansilehdelle ei oteta ilmoituksia.

Lehden kirjoituksia lainattaessa on lähde mainittava.

LIITON TOIMISTO

Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liitto
Pentti Ekola
Ratamestarinkatu 11, 00520 HELSINKI
0400 746 391
pentti.ekola@pardia.fi

PANKKI: POP Pohjanmaa

FI65 4740 3020 0052 38

Jäsenmaksutili:

FI14 4740 1020 0530 75

PUHEENJOHTAJA:

Hakala Piritta
Kirkkokankaantie 3 C 11
37800 AKA
0405679359
pirtu.ha@hotmail.com

I-VARAPUHEENJOHTAJA:

Kilponen Satu
Ruhalantie 356
85730 TULPPO
040 558 6299
satu.kilponen70@gmail.com

II-VARAPUHEENJOHTAJA:

Tommila Tapio
Häkkiläntie 330
43170 Häkkilä
041 447 0888
tommila.tapio@gmail.com

HALLITUS:

Mäkitalo Ulla
040 531 1476
ulla.makitalo@kotinet.com

Heikkinen Anna-Maarit
050 438 1250
annamaarit.heikkinen@gmail.com

Pietikäinen Minttu
044 574 2264
minttu.pietikainen@gmail.com

Sänkiniemi Asko
050 029 4394
asko.sankiniemi@surffi.fi

Villi-Kauppinen Marjukka
050 306 3170
marjukka.villi70@gmail.com

Faba osk. pääluottamusmies:

Tommila Tapio
Häkkiläntie 330
43170 Häkkilä
041 4470888
tommila.tapio@gmail.com

Uuden työttömyuskassan yhteystiedot:

Julkis- ja yksityisalojen työttömyuskassa - JYTK

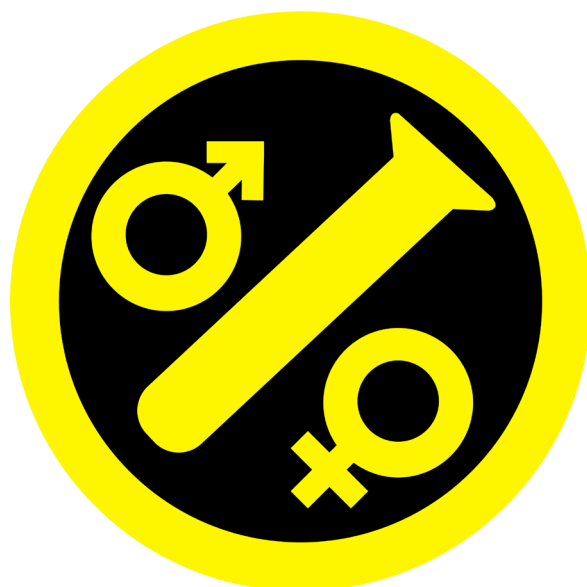
Asemamiehenkatu 4
00520 Helsinki
puh. 020 789 3871
faksi 020 789 3872

päivystys 020 690 069
(ma-ke ja pe 9.00 – 11.00,
to 9.00-15.00)
www.jytk.fi
etunimi.sukunimi@jytk.fi

Aija Olin	020 690 069
Hanna Salmela	020 690 069
Jeanette Pitkänen	020 789 3887
Anja Tikka	020 789 3875

Kassan asiamies:

Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liitto
/ Pentti Ekola
Ratamestarinkatu 11
00520 HELSINKI
0400 746 391
pentti.ekola@pardia.fi

Seminologien ja asemahenkilökunnan työtilanne on jatkuvassa muutostilanteessa. Asemalla Hollolassa on lopetettu yt-neuvottelut henkilöstön vähentämiseksi taloudellisin ja tuotannollisin syin. Syy oli siinä, että sonnit siirretään Ruotsiin ja alkiotoimintaa kehitetään Suomessa. Henkilökunnan tehtävät muuttuvat koko ajan ja se tietenkin on osittain pakon sanelemaa, mikäli aikoo näitä tehtäviä tehdä.

Seminologien tehtävissä on myöskin jatkuvaa muutosta. Tämä myös juontaa osittain pakon sanelemaan.

Siemennysten väheneminen kahtena edellisenä vuonna on ollut n. 8-10% / vuosi. Lypsylehmien vähennys on kuitenkin "vain" n.2% / vuosi. Tässä on jokin ristiriita ja asiakaskato jos yritystasolla asiaa katsoo. Eläimiä on eli materiaalia joiden kanssa työskennellään ja joku ne eläimet siementää?

Faba on hyvin tietoinen näistä edellisen vuoden tilastoista ja prosenteista. Faba pyrkii toiminnallaan saamaan seminologeille erilaisia tehtäviä turvatakseen heidän päivittäiset työt. Tuntuu näin sivulliselta, että kaikkia eri variaatioita yritetään, millä saadaan kauppaa tehtyä.

Ongelmana on, että siemennykset siirtyvät toimilupasiemennyksiin yhä enemmän. Tämä ongelma koskee

nimenomaan uusia ja isoja yli 100 lehmän tiloja. Millä toimenpiteillä ne saadaan pidettyä seminologin tehtävänä toimenpiteenä? Tilalle tehtävän siemennestyön hinta on n. 8.00-10.00 euroa /tunti, kun sen tekee karjanomistaja tai sinne palkattu työntekijä. Tällä hinnalla on vaikea kilpailla.

Faballa pitää olla oikeasti tarjota sellaista siemenmateriaalia, palvelua, opastusta tms. millä on kysyntää ja on parempaa kuin mitä tiloilla? Toinen ongelma tuntuisi olevan seminologien rajoittuneet halut kokeilla uusia tehtäviä samalla palkalla.

Onko seminologit saaneet riittävät valmiudet näiden kaikkien uusien tehtävien hoitamiseen? Voi olla niin, että ideat toimivat exelissä paremmin kuin kentälle vietyinä. Seminologien tehtävien laajuus ja monipuolisuus sekä vaativuus tuli hyvin esille ennen TES neuvottelujen alkua kun mietittiin palkkausjärjestelmää. Meidän lähtökohta oli niin, että jos seminologi tai asemalla eri tehtävissä olevalla henkilöllä on osaamista ja hän myös tekee, eri vaativuuden omaavia tehtäviä niin palkkaus kehittyy sen mukaan. Me listasimme hyvin tarkkaan eri tehtävät ja arvioimme tehtävien vaativuudet yhden x – kolmen x periaatteella.

Työtehtävät arvioitiin siten, että vaativin sai kolme xxx ja ns. rutiinitehtävät saivat yhden x.

Vaativuustaulukkoja oli useita ja ne perustuivat x lukumääriin, koska työn vaativuus ja osaaminen on meidän näkemyksen mukaan tie oikeudenmukaiseen palkkaukseen.

Tes neuvottelujen alussa kun esitimme tätä meidän mallia jossa työn vaativuutta ja osaamista oltaisiin arvioitu uudella tavalla, ei työnantajapuoli antanut sille mitään arvoa. Ihmetteli, että kuinka jollain voi olla yli kymmenen erilaista tehtävää jotka määritellään työn vaativuuden osalta omaksi tehtäväksi.

Oletan, että uusien tehtävien markkinointi-into ja työmotivaatio kasvaa jos sillä olisi vaikutusta myös palkkaan. Nyt eletään tietynlaista murrosaikaa jossa selvinnee kotieläinjalostuksen toimijat ja tekijät.

Oikein hyvää kesän odotusta.

-Pentti

Arvostamme ammattiamme, olkaamme ylpeitä siitä jatkossakin, se on vahvuus.

Mietimmekö huomista, entä 2025? Onko vahvuus kuitenkin heikkous? Seisooko kiitos vasta lopussa? Arvostatko itseäsi, sellaisena kuin olet? Onko myyrä vanha kettu? Onko itseluottamukseksi vahva? Mietimmekö asioita liiaksi vai pitäisikö niin ollakkin? Saisimmeko yhdessä näkyvää aikaiseksi? Olisimmeko rohkeita ja luovia?

Kaikella taitaa olla tarkoituksensa. Sillä kysymyksiä kun miettii, niin niihin varmasti löytyy myös vastauksia. Vastaus sinänsä ei välttämättä miellytä kaikkia ja jokunen meistä haluaisi varmasti pureutua paljon syvemmälle vastaukseen, sillä emmehän ole samanlaisia ajatuksiltamme.

Miten toteuttaisimme saamamme vastauksen? Ryhdymmekö tuumasta toimeen, vaikka emme tietäisi mihin suuntaan tai mitä pitäisi tehdä. Ratkaisuja hakien ja yrittäen löytää sen toimivimman tavan toteuttaa kokonaisuus nähden, että se antaa meille pitkällä juoksulla sen, mitä lähdimme vastauksesta hakemaan ja sen myötä luomaan näkyvää. Vastaus ja toteutus vaatii itseluottamusta, sekä arvostusta tekemiseen, sekä vahvuutta nähdä asiat erilailla, eikä tässä vaiheessa sortumista heikkouteen, joka helposti on myös tavoiteltavissa. Meillä nämä kaikki ominaisuudet ovat kätemme ulottuvilla, mutta niiden käyttö on ehkä hukassa, ehkä ruosteessa ja tiedämme niiden myös olevan meidän vahvuutemme, tulee ne ottaa vain käyttöön rohkeasti, jos ei yksin niin yhdessä.

Vai löisimmekö hanskat tiskiinkin, koska asiahan ei meille kuulu, ajatuksella tekemään ne jotka kyselevätkin. Tämä malli on varsin helppo toteuttaa ja useasti hiipii mieliimme, koska toteamme kysymyksiin vastauksien puuttuvan. Teen sen mitä esitetään tehtäväksi, enkä

mitään ylimääräistä. Tämä malli sopii hyvin, ei tarvitse vastailta kysymyksiin. Mutta, ne kysymykset on asetettu juuri meille, voisimmeko olla juuri tässä vaiheessa rohkeita ja luovia? Saisimmeko yhdessä näkyvää aikaiseksi? Niin?

Ei kuitenkaan tarvitse olla täydellinen tai yli-ihminen, kaikilla on ajatuksia hyviä ja huonoja, mutta niistä kaikista saamme kuitenkin paljon rakentavaa materiaalia tekemiseen ja nähdä tuleva vuosia eteenpäin, jopa 2025. Ajatukset pitää tuoda esille, eikä piilotella pussassa, josta tuulen mukana pääsevät ehkä lentämään eteenpäin, tekemisen tasolle. Ei meidän tarvitse mennä merta edemmäksi kalaan, meillä on kaikki kädenulottuvilla, meidän on se hyödynnettävä, näytettävä.

Entä kettu? Kettu on ollut nokkela näissä vastauksissa jo vuosia, ehkä välillä viiveellä ja taivaanrantoja maalailleen, mutta nähnyt tulevaan ja sillä me myyrinä olemme matomme saaneet. Myyriä olemme me, tehneet sitä työtä mikä oikeastaan jyllää maan alla ja nousee pinnalle, ehkä multakekoina tai toisinaan kukkivina kukkasina. Nämä töyssyt maanpinnan päällä antaa potkua näyttää, mitä me olemme ja mihin me pystymme, saamme varmasti myös metsän kasvamaan. Sillä maa on hyvin möyhitty.

Näin katsoen näyttäisi siltä, että kettu olisi myyrää viekkaampi, mutta tosi-asiassa myyrä voi vastata kysymyksiin maanläheisesti ja siltä puolelta, mikä antaa potkua rohkeudelle, luovuudelle, innovatiivisuudelle ja tahdolle tehdä kaikki yhdessä vieläkin paremmin. Kettu ei tule toimeen ilman myyrää ja niin se vaan menee, ettei myyräkään ilman kettua pärjäisi. Ketulla vain on isompi pesä huolehdittavanaan, pidettävä vällyt kuivina, ettei vesi kastele petiä ja

viholliset pysyisi poissa pesän suulta. Tässä luonnonkierrossa olisi hyvä, että tämä kyseinen myyräkanta (myyräkantoja löytyy muitakin) auttaa kettua tarmokkuudellaan, sinnikkyydellään ja sehän tiedetään, että myyrät ovat perhahan näppäriä toteuttamaan asioita, jos sikseen tulee.

Silti herää vielä kysymys, pystymmekö näkemään metsän puilta? Yhdessä?

Sitä sanotaan myös, että kiitos seisoo lopussa. Näistä asioista mitä kirjoitin nyt, ei kuulu kiitosta laittaa loppuun, sillä asiat ovat vielä kesken ja varmasti kun kysymyksiin löydämme vastaukset, sekä toteutuksen niin silloin kiitos tulee olemaan varmasti ensimmäisellä rivillä ja niin sen kuuluisi aina olevan.

Kiitosta annan kaikille Kuopion järjestöpäiville osallistuneille, päivät olivat todella onnistuneet ja yhdessä poristen saimme jälleen puhtia toteuttaa tulevaa. KIITOS!

Toivotan hyvää kevään alkua kaikille, pääskysket ovat jo lennelleet ja käkikin jo kukkui, siitä siirrymme lämpenevien ilmojen myötä kesään ja muistakaa nauttia siitä hetkestä, kun ei tarvitse tehdä mitään...

Ja jos joutenolo ei maita, tapahtumia piisaa ympäri Suomen suvea...

-Piri

Vi uppskattar vårt yrke, låt oss sätta värde på det även i framtiden. Det är en starkhet.

Tänker vi på morgondagen ? Tänker vi på år 2025 ? Är starkheten ändå en svaghet ? Står tacket först i slutet ? Uppskattar du dig själv såsom du är ? Är mullvadan en gammal räv ? Är din självförtroende stark ? Tänker vi för mycket på saker, eller skall det vara så ? Skulle vi gemensamt åstadkomma någonting synligt? Skulle vi vara modiga eller konstnärliga ?

Allt må ha sin mening. För när vi tänker på frågor, så finner vi också svar till dem. Svaret behagar inte alltid alla av oss, och någon av oss skulle kanske gärna borra sig djupare i svaret. Vi är inte likadanna i våra tankar. Hur skulle vi utnyttja svaret vi fått ? Börjar vi handla genast med iver, fast vi inte vet vad vi borde göra eller mot vilket håll sträva. När vi söker lösningar, och försöker hitta det bästa sättet att lösa helhetens linjer, så ger det oss på långsikt det vi sökt svar till och således finna något synligt.

Svaret och förverkligandet kräver självförtroende och uppskattande för vad vi gör, och kraft att se saker på olika sätt, och inte här kollapsa i svaghet, som vi har nära till. Vi har alla dessa egenskaper i våra händer, men bruket av dem har vi missat, eller kanske bruket lite rostat. Vi vet att det är vår starkhet, och ta dem modigt i bruk, om inte ensamma, så tillsammans. Eller skall vi slå handskarna i bänken, för saken gäller ju inte oss, leker med tankarna de som frågar. Den här modellen är lätt att förverkliga, och den är ofta i tankarna, för vi konstaterar att svar till frågor saknas. Jag gör det man fodrar, och inget annat. Den här modellen passar bra, man behöver inte svara på frågor. Men dessa frågor är gjorda för oss. Kunde vi just nu vara modiga och konstnärliga ?

Skulle vi få någonting synligt fram tillsammans ?

Jaa. Man behöver inte vara fullständig, alla har goda och onda tankar. Men av de tankar får vi mycket konstruktiv material att göra och se de kommande åren, kanske ända fram till år 2025. Vi bör komma fram med alla våra tankar, inte gömma huvudet i busken, så alla tankar flyger likt vinden framåt från tankar till gärningar. Vi har allt till förfogande, vi måste utnyttja och visa det.

Och räven då ? Räven har varit smart med dessa svar redan är. Nu och då lite dröjande, men sett kommande, och på så sett har vi mullvaden fått våra maskar. Vi är mullvaden, vi har gjort det jobb som ligger under jordytan, och kommer upp som små mullhög, eller blommande blommor. Dessa högar på marken ger spark att visa vem vi är, och vad vi kan åstadkomma. Vi får också skogen att växa, för marken är gott myllrad.

Så här sett ser det ut som om räven vore slugare än mullvadan, men i verklighet kan mullvadan svara på frågor jordnära och från den sidan som ger spark åt modighet, konstnärlighet, och vilja att göra allt tillsammans ännu bättre.

Räven klarar sig inte utan mullvadan, och så är det att mullvadan inte klarar sig utan räven. Räven har bara litet större bo att ta hand om, hålla vägarna öppna och torra, och hålla fienderna borta från dörröppningarna. I den ekologiska cirkeln är det bra att denna mullvad stam hjälper räven med kraftfullhet, ihärdighet, och det har vi ju vetat att mullvaden är väldigt behändiga att förverkliga saker, om man

vill. Ändå vaknar frågan, ser vi skogen bland träden tillsammans.

Det sägs ju också, att tacket står i slutet. Dessa saker jag nu skriver om, hör det inte till att sätta tack i slutet, för sakerna är ännu igång, och när vi finner svaren och lösningen så då kommer tacket att stå på första raden, och så bör det vara.

Tack ger jag däremot till alla som var med i Kuopio på förbundsdagarna. Dagarna var lyckade, och tillsammans talande och byte av tankar fick vi igen spark till det kommande. TACK.

Jag önskar er alla trevlig fortsättning på börjande sommaren. Svalorna har kommit, göken har galat, och vi flyttar oss sakta mot sommaren. Kom ihåg att njuta av den stunden du ingenting behöver göra. Och om du inte gillar sitta stilla så finns det olika händelser runt om i Finlands sommar.

-Piri

Järjestöpäivät Kuopiossa 25-26.4.2018

Kuluvan vuoden järjestöpäiville koonnuttiin tällä kertaa ”mualimannavalle”, eli keväiseen Kuopioon, tuonne savolaesten viäräleukojen pyhimpään pesäpaikkaan.

Aiemmasta poiketen järjestöpäivät järjestettiin keskellä viikkoa, kun aiemmin ne on tavattu viettää viikonloppuna. Kyseinen ajankohta ei ainakaan karsinut osallistujien määrää ja meitä olikin jälleen yli 30 päinen joukko viettämässä aikaa ja tapaamassa toisiaan. Järjestöpäivät pidettiin aivan savon sydämessä, Kuopion torin laidalla sijaitsevassa Scandic Atlas – hotellissa.

Ensimmäisenä päivänä ohjelma alkoi aamukahvien merkeissä, jonka jälkeen siirryimme kokoustiloihin. Keskustelun aiheita olivat muun muassa seminologien uusi työehtosopimus ja sitä edeltäneet neuvottelut. Liiton puheenjohtaja Piritta Hakala sekä asiamies Pentti Ekola peräänkuuluttivatkin kentän yhteneväisyyttä jatkossa vastaavallisissa neuvotteluissa. On ollut jopa havaittavissa pientä ”motivaatiopulaa” työtaisteluita kohtaan. Ellemme pidä yhtä linjaa ja taistele tiukasti etujemme ja oikeuksiemme puolesta, emme voi myöskään saavuttaa mitään hyödyksemme, kuului viesti kentälle. Harjoittelimme myös viime vuoden liittokokouksesta viisastuneena pieniä kokousharjoitteita, joita Pentti oli meille tehnyt. Harjoitteiden tarkoituksena oli palautella mieliin kokouskäytäntöjä ja esimerkiksi erilaisia äänestystapoja, joita kokouksissa voidaan tulla käyttämään.

Lounaan jälkeen oli vuoro kilpailutoiminnan, josta vastasi Etelä-Pohjanmaan Seminologit. Kilpailussa luovia kykyjään pääsivät testaamaan jokaisesta paikallisyhdistyksestä kootut 3-hengen joukkueet. Piirtäjä sai sanan, joka hänen piti piirtää taululle ilman puhetta, kirjoitusta tai muita vihjeitä. Muut joukkueet yrittivät arvata, mitä piirros esittää. Kilpailussa pisimmän korren veivät Itä-Suomen Seminologit. Toiseksi sijoittuivat Keski-Pohjanmaan Seminologit ja kolmanneksi Pohjois-Suomen seminologit.

Illallisen nautimme hotellin seisovasta pöydästä. Tämän jälkeen ohjelmassamme oli Kuopion Kaupunginteatterin ensi-ilta näytös Romeo ja Julia, joka

oli Kuopion taidelukio Lumitin ja Kuopion kaupunginteatterin yhteistyössä syntynyt näytelmä klassikkoteoksesta. Näytelmä oli saanut uuden muodon nykynuorten käsissä ja sitä oli päivitetty Paula Vesalan ja Jenni Vartiaisen musiikilla. Teatterin jälkeen vuorossa oli vapaata seurustelua ja kaupungin yöelämänsäkin taisei osa porukasta tutustua...

Torstai-aamuna aamupalan nautimme kokoonnuimme jälleen kokoustiloihin. Liiton puheenjohtaja Piri tarjoili ajankohtaista tietoa Pardiasta ja sen tulevaisuudesta, jonka jatkosta päätetään tulevana kesänä. Vilkaista keskustelua aiheutti myös niin sanotut ”normaalit 8 t työpäivät”. Eri puolilla maata on ollut varsin erilaiset käytännöt toteuttaa tätä 8 t työpäivän järjestämistä ja tämä aiheutti erilaisia kysymyksiä sekä ajatuksia.

Noin kello kymmenen korvilla otimme suunnaksi Kuopion luonnontieteellisen museon. Museossa oli luonnontieteellisen osaston lisäksi myös asutuskeskushistoriaa käsitteleviä näyttelysaleja, sekä tietysti kuuluisa aidon kokoinen ja näköinen mammutti. Jokainen tutustui museon omaan tahtiinsa, jonka jälkeen jatkoimme hotellille lounaalle. Ennen lounasta vikkelimät kerkesivätkin piipahtaa Kuopion torilla ja kauppahallissa ostamassa kotiin viemiseksi maukkaita kalakukkoja ja lihapiirakoita. Lounaan jälkeen kokouksissa paneuduimme edelleen kokousharjoitettiin sekä uudistuneeseen Seminologi – lehteen, joka löytyy nykyään sähköisenä verkosta.

Päätöskahvien jälkeen alkoikin sitten kotimatka. Järjestöpäivät olivat jälleen täynnä vilkasta keskustelua ja kantaa ottavia puheenvuoroja. Lisäksi, ettei mennyt liian viralliseksi, saimme aimo annoksen kulttuurista teatterissa sekä museovierailulla.

Kiitokset osallistujille, olitte jälleen aktiivisia ja hyvin mukana keskusteluissa! Nyt suunnataan katseet kohti kesää! Hyvää alkavaa kesää kaikille lehden lukijoille!

-Anna-Maarit Heikkinen

Iloista järjestöpäivä-väkeä

Antti Marttala ja Reeta Viitala selostavat kilpailun sääntöjä.

Marjatta Ylönen sai kilpailussa piirroksensa aiheeksi ”Pentti Ekola”.

Voitto Itä-Suomeen!

Pro Semino ry:n Vuosikokous

26.8.2018 Akaa Toijalassa, Kirkkokankaantie 3 c 11 37800 Akaa, aloitellaan klo.11.00 kahvitellen.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat ja muut esille tulevat asiat.

Tervetuloa!

Ilmoittautuminen 19.8.2018 mennessä, ruokailua silmälläpitäen
Piri 040-5679359 tai Katja 050-3212802

Pro Semino osallistuu

VUODEN KOSTEIMPAAN VIIHDETAPAHTUMAAN!

- Mukana Disco Inferno, Henriikka Roo, Ville Kormilainen
- Paljujen henkilö 2018
- Kylpytynnyrikympemisen Suomenennätysyritys

Varaa palju osoitteessa
varaus.paljujenyo.fi

Tule mukaan! Lisätietoja Piriltä.

Tarkennuksena viime lehden juttuun
”Smartum muuttui E-passiksi”:
E-passi on tällä hetkellä käytössä vain Faban työntekijöillä.

LIITTOKOKOUS

-aloitteen salat

Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liiton korkein päättävä toimija on liittokokous. Liittokokous pidetään sääntöjen 14§ mukaan vuosittain syys-marraskuussa. Samassa pykälässä on myös määritelty ylimääräisen liittokokouksen vaadittavat tekijät.

Kokouksen tarkan ajankohdan päättää liiton hallitus joka kutsuu kokouksen koolle.

Sääntöjen 16§ mukaan esityksiä liittokokoukselle voivat tehdä hallitus ja jäsenet. Jäsenen esitys on toimitettava hallitukselle viimeistään kaksi kuukautta ennen liittokokousta. Jäsenellä tarkoitetaan paikallisyhdistystä koska he ovat MTJL:n jäseniä.

Esitys/aloite on paikallisyhdistyksen käsittelemä ja nimissä tehty esitys joka halutaan tuoda liittokokouksen käsiteltäväksi.

Yleensä niissä on tuotu kehittämistarpeita liiton toimintaa koskien tai esim. sääntömuutosehdotuksen. Esitys täytyy osoittaa/lähettää liiton toimistoon kaksi (2) kuukautta ennen liittokokousta.

Esitys on teknisesti yksinkertainen. Siinä täytyy ilmetä seuraavat asiat.

- Yhdistyksen nimi.
- Esitys/aloite, mitä asia koskee.
- Päiväys ja allekirjoitus.

Liiton hallitus käsittelee esitykset/aloitteet ennen liittokokouskutsun lähettämistä. Peruste tähän on selkeä, koska kokouskutsu täytyy lähettää kuukautta ennen liittokokousta ja kutsussa täytyy olla kokouksessa päätettävät asiat. Kutsun mukaan on liitettävä jäsenten esitykset varustettuna liiton hallituksen lausunnolla.

Muu kuin kokouskutsussa mainittu asia voidaan ottaa käsiteltäväksi vain siinä tapauksessa, että hallitus tekee siitä perustellun esityksen kokouksen alussa ja että erimielisyyden sattuessa vähintään kolme neljäsosaa (3/4) äänestykseen osallistuneista sitä kannattaa.

Sääntöjen 21§ määrittää liittokokouksen tehtävät.

Varsinaisen liittokokouksen tehtävänä on:

1. hallituksen kertomus liiton toiminnasta
2. tilinpäätös ja tilintarkastajien lausunto
3. tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen
4. päättää mahdollisen ylijäämän käytöstä tai alijäämän kattamisesta
5. jäsenmaksun suuruuden määrittäminen seuraavaksi kalenterivuodeksi

6. liiton puheenjohtajan ja muiden hallituksen jäsenten palkkiosta ja kulujen korvaamisesta päättäminen

7. toimintasuunnitelma sekä tulo ja menoarvion hyväksyminen

8. valita puheenjohtaja sekä I ja II varapuheenjohtaja, joka kolmas vuosi

9. päättää hallituksen muiden jäsenten lukumäärästä ja valita hallituksen jäsenet ja näille henkilökohtaiset varajäsenet, joka kolmas vuosi

10. valita kaksi tilintarkastajaa ja näille varajäsenet

11. muut kokouskutsussa mainitut asiat.

Tässä lyhyesti infoa liittokokouksesta ja siihen tehtävistä aloitteista. Tämän vuoden liittokokous pidetään Scandic Tampere Koskipuisto 16–17.11.2018.

Esitykset liittokokoukselle täytyy olla liitossa 15.9.2018 mennessä.

-Pentti

TERVEHDYS KUUSAMOSTA!

Täälläkin alkaa näyttämään jo kesältä. Kesä tuli kyllä tänä vuonna hieman liiankin yllättäen. Enpä muista, että oisin ikinä ennen käynyt järvessä uimassa äitienpäivän aikoihin. Toisaaltaan alkaa olemaan ehkä jo pikkusen liiankin kesäinen ilma töissä essu päällä olemiselle, eipä juuri houkuta Helmi-käynnit tällä säällä. Onneksi päiväkin on kirkastunut ja jatkunut niin tietää aamulla töihin lähtiessä, että on kuitenkin valoisan aikaan takaisin kotona. Valoisan ajan jatkuminen tuo onneksi lisää virtaakin (ainakin minulle).

Lisävirtaa me varmasti kaikki tarvitsemekin. Työtahti on ollut varmasti kaikilla ihan yhtä tappavaa. Vaikka töitä on paljon ja päivät pitkiä niin koittakaa muistaa pitää huolta myös itsestänne. Ite oon ollut nyt melkein pari viikkoa saikulla, kun selkä sanoi sopimuksensa irti. Ilmeisesti istumiskiintiö tuli ainakin hetkellisesti täyteen. Tämän oisin mahdollisesti voinut välttää sillä, että olisin muistanut/jaksanut pitää itsestä huolta. Olisin muistanut venytellä ja vähän liikkuakin. Ottanut vaikka pieniä kävelytaukoja työpäivän aikana. Kyllähän minä nyt teitä neuvon itsestä huoltapitämisellä, mutta luultavasti itekin nohan venyttelyt ja taukokävelyt kunhan kiputilat kaikkooa.

Mutta ihan oikeasti. Me teemme töitä elääksemme, emme elä tehdäksemme töitä. Muistetaan elää muutakin kuin työelämää, muistetaan harrastaa, muistetaan nähdä ystäviä, otetaan joskus vaikka ihan sohvallamakoilu-päivä hyvän kirjan kans ja ollaan vaan. Muistetaan hyödyntää myös käytössämme olevat e-passit. E-passihan käy moneen paikkaan, varmasti kaikki löytää käyttökohteen omalle passilleen; hierontaa, elokuvia, teatteria, kansalaisopiston kursseja, ratsastusta.. Pakko myöntää, että mulla on kyllä e-passi vielä ihan koskemattomana, mutta tarkoitus olisi hyödyntää sitä lasten kans olemiseen, käydä heidän kans elokuvissa, uimassa. Vielä ei ole ollut oikea hetki passin käytölle. Olemme nauttineet ulkona olemisesta, pieniä vaellusretkiä tehden, nyt kun ei ole vielä edes sääsket riesanamme.

Muistakaa nauttia tulevista kesälomistanne. Unohtakaa työt loman ajaksi! Uikaa, syökää jäätelöä, tehkää sitä mitä huvittaa! Nauttikaa kesästä!

-Salli Sarajärvi

Helka Mannila

Lehden toimituskunta pyysi kirjoitusta työvuosistani ja keinosiemennysalan muutoksista työssäoloaikani. Seuraavassa numerossa vielä jatkoa.

Itsenäisesti matkaan

Työskentelin seminologilomittajana eri puolella toimialuetta kevään, kesän, syksyn ja alkutalven. Maallinen omaisuus kulki milloin minkäkin työauton takakontissa, automerkkeinä Fiat 127, Datsun 100 A, Saab 96. Typpisäiliö oli siihen aikaan autossa sisällä apumiehen paikalla, kannesta johti typpiletku ulos. Näppärä oli ottaa annokset, mutta työsuojelu oli vielä alkuaskeleissaan. Itä- ja Keski-Suomen työalueet ja seminologit tulivat melkoisen tutuiksi. Ei ollut reittioptimointia, kännyköitä, navigaattoria eikä muitakaan nykyajan häppäkkeitä.

Eräänkin kerran sain Joensuussa töissä ollessani 10 taloa, ainoana osoitteena Enossa asuvan taksin osoitteen. Aja sinne, hän voi opastaa sinua eteenpäin- oli ainoa ohje vakipäivystäjältä. No niin löytyi taksikuskin neuvomana ensimmäinen talo, ja siitä eteenpäin kysellen aina seuraavaan. Kaikki siemennykset tulivat tehdyiksi. Myös venematkoja oli ja talvella mentiin potkukelkalla pitkin järven jäätä. Onneksi joku tuli aina rantaan vastaan, ettei tarvinnut yksinään taivaltaa. Joihinkin paikkoihin mentiin pitkin pitkospuita suon yli ja siellä se mökin ainoa lehmä odotti maakuoppa-avetassa. Siemenpilleri ja ampullin sisältö hevoskyytiputkeen, vanerinen työlaukku kainaloon ja menoksi.

Siemennyskuitit kirjoitettiin käsin, osa tiloista maksoi vielä siihen aikaan käteisellä ja kuukauden lopussa oli kova huoli tilittäessä rahoja firmalle, että kaikki menisi oikein. Tarkka täytyi olla. Kaksi kertaa kuukaudessa postitettiin siemennyskuitit toimistolle tallennettavaksi. Toimistolla työskennellessäni huomasin miten tärkeää on kirjoittaa kuitit sellaisella käsialalla, että niistä tallentajat saivat selvää.

Asematöissä

Välillä lomitin laboratorioapulaisten äitiys- ja sairauslomia. Vakainaista paikkaa ei ollut saatavilla, olin eräänlaisena heittopussina, missä tarvittiin apua. Tulihan siinä omiakin äitiyslomia myöhemmin kaksi kappaletta. Toimin laboratoriotyöntekijänä, aamusta avustamassa siemenenotossa, pääasiassa mittasin tiheyksiä fotometrillä ja avustin laimennuksessa.

Kaikki kirjattiin käsin ja toimistossa tallennettiin tiedot tietokoneelle. Kaikki aseman annosvarastot olivat jo siihen aikaan tietokoneiltoilta luettavissa. Iltapäivisin tiputimme laimennetun siemenen pillereiksi. Hiilihappoveyville painoimme kuumalla piikki-pohjaisella silitysraudalla syvennykset, joihin tiputimme kertakäyttöruiuskulla kaksi

tippaa laimennettua siementä per reikä. Koko ajan piti myös pysyä laskuissa montako pilleriä sai aikaan ja että pillerit pysyivät tasalaatuisen pyöreinä. Kuumen silitysraudan kimeän äänen voi vieläkin aistia korvissaan aivan kuin olisi sikaa lahdattu. Kylmäpöydän edessä seisossa meni monta tuntia ennen kuin kaikki siemen tuli tiputettua pillereiksi ja varastoitua siemenkiskoissa tyypeen isoihin varastosäiliöihin.

Kahdeksankymmenen luvun puolessa välissä pääsin toimistoon jalostuspuolen asioihin kiinni, naudan- ja sianjalostustoimikunnan sihteeriksi, hoidin puhelinkeskusta ja kaikkea alaan liittyvää kuten sonni- ja karjuluetteloihin ja toimintakertomuksiin asioiden kokoaminen. Sonnien jako ja kuljetuksen järjestäminen Humpilan kasvatusasemalta. Meillähän oli yhteiset sonnit Salpausselän ksy:n kanssa. Kaikki sonnit ja karjut, joista saatiin hyväksytyä siementä, kuvattiin.

Myös harjoittelijoiden majoittaminen, yleinen opastaminen ja valvonta oli säilytetty minulle. Kotimaisten maatalousharjoittelijoiden ohella meille tuli harjureita myös Petroiskoin yliopistolta sekä Virosta.

Sitten laboratorionhoitajamme eläköityi ja siirryin jälleen laboratorioon. Aamupäivällä tutkimme siementä ja iltapäivisin

oli vuorossa jalostussihteerin työt. Välillä autettiin siemenjakelussa ja varastoinnissa. Kaikki työt tulivat tutuiksi, myös kenttähenkilökunta sekä asiakkaat. Kesäisin kierrettiin maatalousnäyttelyissä, tarjosimme asiakkaille muun infon lisäksi kahvia, mehua ja pullaa ja välillä talutettiin sonneja näyttelykehässä. Asemamme oli myös suosittu retkeilykohde karjatalouden harjoittajille sekä alan opiskelijoille varsinkin keväisin ennen koulujen päättymistä.

Työni monipuolistuivat edelleen kun toimitusjohtajamme Veikko Halonen jäi eläkkeelle ja apulaistoimitusjohtajamme valittiin hänen paikalleen. Töitä jaettiin uudelleen. Muutamia nautatoimilupakursseja oli jo pidetty, joten nautatoimilupia myös alkoi karjatiloilta olla, joiden asioiden hoito tuli minulle. Annoin tl-numerot ja tein heidän kanssaan sopimukset. Sikapuolen toimiluvathan olikin jo olleet arkipäivää. Olin myös mukana monta kertaa valitsemassa nuoria karjuja EPO-testistä Tuomikylästä, meitä oli Tampereen ksy:n johtaja, Etelä-Pohjanmaan ksy:n johtaja ja me Pieksämäeltä. Kerrankin olimme karjuasemanhoitaja Viljo Hyötyläisen kanssa. Pakettiauton perässä oli kuljetuskärry, johon mahtui just kaksi karjua, emme kumpikaan oikein hallinneet peräkärryn kanssa peruuttamista, joten täytyi tarkasti valita kulkusuunnat. Karjut saatiin kuitenkin aina onnellisesti Hovilahden navettaan omaan karsinaansa.

Itäjalostuksen aikaan

Olimme olleet pitkään Itä- ja Keski-Suomen Keinosiemennisyhdistyksen työntekijöitä ja nyt olimmekin Osuuskunta Itäjalostuksen. Laki taloudellista toimintaa harjoittavan yhdistyksen muuttamisesta osuuskunnaksi oli tullut voimaan 1989 ja yhdistyksen johtokunta oli päättänyt esittää valtuuskunnalle yhdistyksen muuttamisen osuuskunnaksi. ETA-sopimuksen tultua voimaan oli keinosiemennysasemien erikoistuttava sonnien tai karjun siemenentuottamiseen. Pieksämäelle jäi sonnien siementuotanto, karjut lähtivät meiltä Etelä-Pohjanmaan keinosiemennysasemalle. Seuraavana vuonna (1994) siirryimme pakkaamaan

siementä pillereistä olkiin. Sitä ennen oli vuonna 1968 siirrytty sulasiemenestä pakastepillereihin. Aloimme pakata siementä koneellisesti olkiin, kone printtasi olkeen sonnien tiedot sekä täytti ja sulki oljen. Jokaisesta ay- ja fr-sonnista tuotettiin n. 50 000 olkea, sk-sonneista ja liharotuisista vähemmän. Siemenen tunnistettavuus olkiin siirryttäessä parani oleellisesti. Kentällä oli opetettava siementämään pistoletilla kapillaarin sijaan.

-Helka Mannila

Ylemmässä kuvassa istun laboratoriotöistössäni tietokoneen ääressä. Alemmassa olen Petroskoin yliopistoharjoittelijoiden kanssa laboratoriossa.

Tunnollisuus

Tunnollisuus – idioottimaisuus, kaksi kuvaavaa termiä, niin erilaiset mutta niiden raja niin häilyvä.

Jos nuo termit kääntäähän toisinpäin, ja hieman eri muotoon, sillä yhdistelmällä sitten voikin kuvata tätä meidän joukkoa, idioottimaisen tunnollisia. Sellaisia me olemme, viimeiseen asti. Miksi? Koska niin kuuluu olla, jokaisen tulee hoitaa oma leiviskänsä. Ja mieluummin vähän yli. Parempi olisi jos vielä vähän enemmän. Ja me taivumme, narisemme ja pullikoimme, mutta taivumme ja teemme. Aikamme.

Noh, mistä johtuu kun ei enää oikein jaksa? Ei jaksa oikein enää mitään. Ei huvita mikään, ei kiinnosta mikään. Ei saa oikein mitään aikaan, sen vähänkin huonoin tuloksin. Silti sitä vaan rämpiä, eteenpäin, päivästä toiseen. Yöt on lyhyitä, mutta kuitenkin niin pitkiä. On suorastaan juhlahetki, kun huomaa että on ollut unessa yli neljä tuntia kerrallaan. Samalla suorastaan oksettaa, kun havahtuu siihen että kello soi ihan kohta.

Aamun ensimmäinen ajatus, voi kun olisi jo ilta. Riippumatta siitä, onko vapaa- vai työpäivä. Työpäivä-pelko siitä pysyykö pokka niissä ei niin miellyttävissä kohtaamisissa, vai repeäkökötotaalisesti ja suoltaa kaiken paskan ulos. Pelko siitä, paljonko tulee ylimääräistä, jo tiedossa olevan urakan päälle. Pelko ylipäänsä siitä, selviääkö tästä päivästä edes kohtuudella. Vapaapäivä- voi jumalauta kun olis edes osan hommista tehny aikanaan,

ei olis niin paljon rästissä! Olkoon, mitään ei kuitenkaan saa aikaan, mitä hyödyttää edes yrittää.

Miksi näin? Miksi? Missä vaiheessa tähän on tultu? Eihän näin käy päivässä, viikossa, ei edes yhdessä kuukaudessa. Kuukausia se vie, jopa vuosia. Hiipii salakavalasti, varoittaa, mutta kuka niitä merkkejä huomioi. Laiska! Laiskutta se on, jos parikymppistä, kolmekymppistä, nelikymppistä, vielä viiskymppistäkin väsyttää. Kuuskymppistä ei kai ihan niin alta kulmien katsota, jos jo vähän himmailee.

Näitä ajatuksia ja tuntemuksia pyöritellessä usein mieltii, mitä järkeä tässä kaikessa on. Mitä järkeä ylipäätään missään on. Kenelle tätä kaikkea tehdään, minkä vuoksi. Mihin tähdätään ja mikä on lopputulos, vai onko sitä ensinkään. Mitä väliä sillä on, vai onko mitään. Kesä tulee, se todisti olevansa vielä elossa. Vuosi vuoden perään sitä aina odotetaan, kesää ja lomia. Varpaat vedessä laiturinnokassa ja nollakolmekolmonen kylmää nyrkissä. Akkujen latausta, voimien keräämistä tulevaan vuoteen. Varmaan näin joillain onkin. Mutta jokainen kuitenkin tyylillään. Löytyy kuitenkin niitä joilla lomalista on loputon, ainakin siltä osin mitä olisi pakko tehdä. Saada aikaan. Ettei taas vuotta eteenpäin harmittaisi, pyörisi mielessä. Ettei asioita jäisi liian paljon rästiin, hoitamatta. Ettei tarvitsisi syyttää itseään taas kerran saamattomuudesta.

Miten tällaista ajattelua voi hyväksyä? Miten voi ylipäänsä olla mahdollista että tällainen ikuinen suorittaja ja aina kaiken ajallaan ja niin hyvin kuin mahdollista tehnyt on muuttunut hällävääliä tyypiksi? Tätä kun mieltii, sekin alkaa suunnattomasti ärsyttämään. Ärsyttää viimen se että aina ärsyttää.

Oravanpyörä alkaa olla loputon, pysähtymätön. En olisi halunnut tämän ikäisenä havahtua huomaamaan edellisen sukupolven eläneen vain suorittamisen vuoksi, siksi kun täytyy. Täytyy pystyä hoitamaan kaikki, ja loput siinä sivussa. Onneksi minun ei ole tarvinnutkaan, elämä ei ollut silloin niin hektistä vaikka omat hankaluutensa ja vaikeutensa oli silloinkin. Tai sitten he vaan selvisivät siitä paremmin, huomattavasti paremmin. Joka tapauksessa se sukupolvi on pääosin tyytyväinen elämäänsä, ja se heille suotakoon. Mutta onko nyt käymässä sitten niin, että seuraava sukupolvi on se, joka tämän joutuu toteamaan. Tämän kuvanko meidän sukupolvi jättää taakseen. Pallo on meillä, jokaisella.

-Niinistö

MAATALOUSTOIMIHENKILÖJÄRJESTÖJEN LIITTO RY JÄSENYHDISTYKSET

ETELÄ-POHJANMAAN SEMINOLOGIT

e-p.seminologit@netikka.fi

Puheenjohtaja Timo Luoma-Nirva

Norintie 220, 64760 PELTOLA
p.045 236 7233 timoln@live.fi

Sihteeri/tiedottaja Reeta Viitala

Kalliosalontie 60, 60800 ILMAJOKI
p.050 5919761 r.viitala@hotmail.com

Rahastonhoitaja Eveliina Latva-Hoiska

Hoiskantie 29, 61300 KURIKKA
p.045 855 3868
eveliina.latva.hoiska@gmail.com

Luottamusmies Antti Marttala

Orismalantie 210, 61550 ORISMALA
p.044 2976828
antti.marttala@anvianet.fi

Luottamusmies Timo Rintamäki

Länsikyläntie 973, 62100 LAPUA
p.0500178251 trintamaki@gmail.com

ITÄ-SUOMEN SEMINOLOGIT

Puheenjohtaja, Lm.

Marjukka Villi-Kauppinen

Karankamäentie 1664, 74200 VIEREMÄ
p.050 3063170
marjukka.villi70@gmail.com

Sihteeri/tiedottaja Katja Tommila

Häkkiläntie 330, 43170 HÄKKILÄ
p.040 4128733
tommila.katja@gmail.com

Luottamusmies Tapio Tommila

Häkkiläntie 330, 43170 HÄKKILÄ
p.041 447 0888
tommila.tapio@gmail.com

Rahastoh. Johanna Koponen

Karjalankatu 42 as.8, 74120 IISALMI
p.0445085160 jonnak73@gmail.com

JALOSTUSOSUUSKUNTIEN

HENKILÖKUNTA

Puheenjohtaja, Lm. Tuula Gargano

Suonenjoentie 610, 76100 PIEKSÄMÄKI
p.044 0130262
tuula.gargano@elisanet.fi

Sihteeri/tiedottaja Katri Kajostila

Korpikyläntie 97 as. 8, 15880 HOLLOLA
p.0445254229
katri_uusitalo@hotmail.com

Rahastonhoitaja Helka Mannila

Reunakatu 3 A1, 76100 PIEKSÄMÄKI
p.050 431 4100
helka.mannila@hotmail.com

Lm. Ilmajoki Minna Kumpu-Huhtala

Riskuntie 17, 61120 LOUKO

Lm. Finnpig Evelina Aromäki

Hiuluntie 6, 38210 SASTAMALA
p. 040 7342569
evelina.aromaki@hotmail.com

PRO SEMINO

Puheenjohtaja Katja Tanski

Oikotie 44, 31900 PUNKALAUDUN
p. 050 321 2802 katja@tanski.fi

Luottamusmies Asko Sänkiniemi

Pajusentie 1, 51720 RAHULA
p.0500 294 394
asko.sankiniemi@surffi.fi

Sihteeri/tiedottaja, Lm. Piritta Hakala

Kirkkokankaantie 3 C11, 37800 AKAA
p.040 567 9359 pirtu.ha@hotmail.com

Rahastonhoitaja Aila Leino

Kurssitie 6 A 8, 52700 MÄNTYHARJU
p.040 776 8473
aila.h.leino@gmail.com

KESKI-POHJANMAAN SEMINOLOGIT

Puheenjohtaja Ulla Mäkitalo

Hillutie 6, 85100 KALAJOKI
p.040 5311476
ulla.makitalo@kotinet.com

Sihteeri/tiedottaja Ulla Ala-Korpi

Hautakoskentie 90, 69550 KANALA
p.040 772 6929
ulla.ala-korpi@kase.fi

Luottamusmies Riitta Kero

Huhtapellontie 15, 68300 KÄLVIÄ
p.0505346067 keroriitta@gmail.com

POHJOIS-SUOMEN SEMINOLOGIT

Puheenjohtaja Salli Sarajarvi

Vuotungintie 280, 93999 KUUSAMO
p.0405695215
salli.sarajarvi@gmail.com

Varap. Kari Törmänen

Sarakyläntie 1069, 93220 LIVO
p.0407029486
monimaakari@gmail.com

Lm. Sihteeri/rahastonhoitaja

Minttu Pietikäinen

Haapalehdontie 35, 86710 KÄRSÄMÄKI
p.044 574 2264
minttu.pietikainen@gmail.com

Luottamusmies Satu Kilponen

Ruhalantie 356, 85730 TULPPO
p.040 558 6299
satu.kilponen70@gmail.com

Tiedottaja Riitta Lammela

Laurintie 11, 97700 RANUA
p. 040 734 8224
ps.semionologitry@gmail.com